

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

เล็ก สูงได้ถึง 8 (20) ม. กิ่งเล็ก ใบ กว้าง 5-8 ซม. ยาว 10-25 ซม. รูปขอบขนานหรือรูปรี ปลายแหลม โคนสอบแคบถึงกลม ขอบจักไม่ชัด ใบแก่บางคล้ายกระดาษ มีขนบนเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างมีขนกำมะหยี่นุ่มบนเส้นกลางใบ เส้นใบจากโคน 3 เส้น เส้นใบข้าง 6-10 คู่ เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันได ก้านใบยาว 0.6-1.8 ซม. ขนสีสนิม ปลายสองด้านบวม หูใบยาว ประมาณ 1 ซม. ร่วงเร็ว ดอก เล็ก สีชมพูอ่อน ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่ต่างต้น ช่อเล็กแตกแขนง ยาวได้ถึง 40 ซม. กิ่งข้างคล้ายช่อเชิงลด ยาวได้ถึง 15 ซม. ก้าน ดอกยาวประมาณ 2 มม. ใบประดับเป็นแถบแคบ 1 อัน และคล้ายถ้วย 1 อัน กลีบเลี้ยงเชื่อมเป็นถ้วยสั้น ปลาย 4 พูกลม ยาวได้ถึง 2 มม. มีขนด้านบนนอก ไม่มีกลีบดอก ช่อดอกเพศผู้ใหญ่ที่ปลายกิ่ง เกสรเพศผู้สมบูรณ์ มี 8 อัน ยาวได้ถึง 3 มม. เกสรเพศผู้เป็นหมันคล้ายเกล็ด 4 แฉก ช่อดอกเพศเมียเล็กกว่า ออกตามซอกใบ เกสรเพศผู้เป็นหมันสั้นกว่ากลีบเลี้ยง รังไข่ขนแน่น ก้านเกสรเพศเมียสั้น 3 อัน โคงผล ขนาด 1.2-2 ซม. ก้านผลยาว ประมาณ 1 มม. มีขนกำมะหยี่สีน้ำตาลหรือแดงมีสี เงินแต้ม รี ปลายทั้ง 2 ด้านสอบ มี 3 สัน แก่แตก 3 ส่วน มี 4 เมล็ด ขนาดประมาณ 8 มม. เนื้อหุ้มสีแดงหรือเหลือง พบในป่าดิบที่ต่ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี